

Kolossalaiskirjeen teksti on mustalla tekstillä.

Omat kommenttini ovat tällaisella sinisellä.

Aiheeseen liittyvät muut raamatunkohdat ovat mustalla kursivoidulla.

Paavalin kirje Kolossalaisille; 2:1-10, Jottei kukaan pettäisi teitä vakuutteluillaan

Kol. 2:1. Tahdon teidän tietävän, kuinka kovaa taistelua käyn teidän tähtenne ja laodikealaisten ja kaikkien muiden tähden, jotka eivät ole koskaan nähneet minua kasvoista kasvoihin.

"Tahdon teidän tietävän, kuinka kovaa (rukous)taistelua käyn teidän tähtenne." Paavali oli kolossalaisien hengellisen tilan kehityksestä huolissaan. Paavali halusi herättää kolossalaisia näkemään hengellinen tilansa.

Paavali kävi rukoustaistelua *henkivaltoja ja voimia vastaan, tämän pimeyden maailman hallitsijoita ja avaruuden pahoja henkiä vastaan* (Ef. 6:12-20). Henkivalvat pyrkivät tuhoamaan uskon Kristukseen Jeesukseen ja viemään maailman ihmiset mukanaan kadotukseen. Apulaisinaan ne käyttävät sellaisia ihmisiä jotka vastustavat Jumalan sanaa tai ovat välinpitämättömiä Raamatussa kerrotulle Jumalan sanalle. Henkivalloilla on kuitenkin valtaa vain niissä rajoissa mitä Jumala viisautessaan niille sallii. Ihmisiä vastaan me emme käy taistelua. Pelastumattomien ihmisten puolesta me rukoilemme, että he vapautuisivat synnin orjuudesta ja Saatanan vallasta (Apt. 26:17-18). Ihmisten vääriä tekoja ja vääriä opetusta me kuitenkin vastustamme - sekä rukoilemalla, että myös sanomalla konkreettisesti niitä vääriksi. Raamatun sana kertoo, mitkä teot ovat vääriä. Seurakunnassa jo olevien ihmisten puolesta rukoilemme, että he kasvaisivat Jumalan sanan, Raamatun, tuntemisessa ja sitä kautta Kristuksen tuntemisessa (Kol. 1:9-10).

Ef. 6:12-20. Emmehän me taistelee ihmisiä vastaan vaan henkivaltoja ja voimia vastaan, tämän pimeyden maailman hallitsijoita ja avaruuden pahoja henkiä vastaan. (Paholainen yrittää tuhota, hengellisesti, henkisesti ja ruumiillisesti, kaiken Jeesukseen Kristukseen viittaavankin. Tuhoamistyöhönsä paholainen käyttää puolelleen saamiaan ihmisiä mutta myös niitä, jotka ovat välinpitämättömiä Jumalan sanaa kohtaan. Näitä ihmisiä vastaan me emme käy taistelua, sillä me rukoilemme, että he vapautuisivat Saatanan otteesta. Saatanan ja synnin otteesta vapautuu vain ottamalla Jeesus Kristus vastaan henkilökohtaisena Vapahtajanaan.) ... Tehkää tämä kaikki rukoillen ja anoen. Rukoilkaa joka hetki Hengen antamin voimin. (Jos me rukoilemme pelkästään omassa viisautessamme, vanha luontomme alkaa muistuttaa meitä kärsimästä pahasta ja rukouksemme muuttuu sen mukaiseksi. Paavali aloitti tämän Kolossalaiskirjeen kirjoittamisen kiittämällä Jumalaa. Siinä on meillekin malli.) Pysykää valveilla (Yksi tärkeä valvomisen paikka on se, ohjaako meidän omia ratkaisujamme jumalanvastainen vanha luontomme vai Jumalan sana, Raamattu.) ja rukoilkaa hellittämättä kaikkien pyhien puolesta. Rukoilkaa myös minun puolestani, että minulle annettaisiin oikeat sanat suuhun, kun ryhdyn puhumaan, ja että voisin rohkeasti julistaa evankeliumin salaisuutta, jonka vuoksi olen lähettiläänä, nyt vankilassa. (Tästä vankeudesta Paavali vielä vapautui. Paavalin vankeusajat ovat olleet meille suureksi siunaukseksi, sillä hän kirjoitti monet kirjeensä juuri vankeudessa ollessaan.) Rukoilkaa, että voisin puhua rohkeasti, niin kuin minun tulee. (Rukouksella on kaksi erittäin tärkeää tehtävää. Ensinnäkin rukoillessamme pidämme itse yhteyttä kaikkivaltiaaseen Luojaamme. Toiseksi, ympäröimme rukouskohteemme Jumalan mahdollisuuksilla.)

Apt. 26:17-18. Minä (Jeesus) pelastan sinut (Paavalin) oman kansasi käsistä ja varjelen sinua, kun lähetän sinut pakanoiden pariin avaamaan heidän silmänsä ja saattamaan heidät pimeydestä valoon ja Saatanan vallasta Jumalan luo. He saavat syntinsä anteeksi, kun uskovat minuun, ja heillä on oleva paikkansa niiden joukossa, jotka Jumala on pyhittänyt.'

Kol. 1:9-10; 1933/38 käännös. ... emme ... ole lakanneet teidän edestänne rukoilemasta ja anomasta, että tulisitte täyteen hänen (Herran) tahtonsa tuntemista kaikessa hengellisessä viisautessa ja ymmärtämisessä, vaeltaaksenne Herran edessä arvollisesti, hänelle kaikessa otollisesti, kaikessa hyvässä työssä hedelmää kantaen ja kasvaen Jumalan tuntemisen kautta (Hengellinen kasvumme ja Hengen hedelmän kasvu meissä ei tapahdu siten, että yritämme itse niitä kasvattaa tai lisätä. Ne kasvavat meissä ainoastaan sitä mukaa, kun opimme tuntemaan Jumalaa. Ja Jumalaa me opimme tuntemaan ainoastaan sitä mukaa kuin tutustumme Jeesukseen Kristukseen. Eikä

mihin tahansa Jeesukseen, vaan siihen Kristukseen Jeesukseen, joka on ristiinnaulittu Jumalan Poikana meidän sijastamme. Hänet me löydämme Jumalan sanasta, Raamatusta.)

Kol. 2:2-3. Toivon, että he (Jumalan lapset) rakkauden (*agápē*) yhteen liittämistä saisivat rohkeutta ja saavuttaisivat rikkaimman ja syvimmän tiedon (ymmärryksen): tulisivat tuntemaan Jumalan salaisuuden, Kristuksen, jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkeytyneinä.

Vain Jumalalta saatu *agápē* rakkaus voi liittää seurakunnassa olevat ihmiset toistensa yhteyteen oikealla tavalla. *Agápē* rakkaus rakastaa, ei sen vuoksi että se löytäisi kohteestaan jotain rakastettavaa, vaan vapaasti, ilman perusteita. *Agápē* rakkaus haluaa nähdä rakkautensa kohteen voivan hyvin ja siksi se ei voi suvaita rakkautensa kohdetta tuhoavaa syntiä. Jumalan rakkaus on tällaista *agápē* rakkautta ja siksi Jumalalta saatu rakkaus on myös tällaista. Ilman tätä *agápē* rakkautta ihmiset muodostavat seurakuntiin kuppikuntia, jotka karttavat toistensa seura. Silloinkin seurakunnasta löytyy *filiiä* -rakkautta, joka on toverillista rakkautta, mutta inhimillisenä rakkautena se valitsee rakkautensa kohteen. Suomenkielinen Raamattu ei valitettavasti tee eroa näiden eri rakkauskäsitteiden välillä.

Tätä *agápē* rakkautta ei voida irrottaa erilleen Jeesuksesta Kristuksesta. Sitä mukaa, kun ihminen oppii tuntemaan Jeesusta Kristusta omana Herranaan, sitä mukaa myös *agápē* rakkaus hänessä lisääntyy. Ensin tulee aina Jeesuksen Kristuksen sisäinen tunteminen – se tulee Jumalan sanan, Raamatun, tuntemisen kautta – ja Raamatun sana Jumalan lapselle kirkastaa Pyhä Henki. Vasta tämän jälkeen on edellytyksiä oikeanlaisille pyyteettömille rakkauden teoille ilman taka-ajatuksia.

Liisi Jokiranta kertoo kirjassaan ”Jumalan suuri suunnitelma”, sivulla 188, seuraavaa: Liisi ei tässä puhu näkyvästä seurakunnasta vaan Kristuksen kirkosta, joka koostuu vain uudestisyntyneistä ihmisistä.

Kristuksen kirkko on yksi, mutta sen jäsenistö koostuu hyvin erilaisista ihmisistä. Yhteys ei ole yhdenmukaisuutta. Me emme ole kuin arki postimerkkejä. Seurakunta edustaa moninaisuutta, jossa kukin saa olla oma itsensä. Kuitenkin jokaisella on vastuu yhteyden säilymisestä. Seurakunnassa jokainen voi kantaa kortensa kekoon. Jumala ei ole jättänyt ketään ulkopuoliseksi. Jokainen on saanut oman armolahjansa. Se on lahja, jonka Jumala antaa silkasta armostaan, ei palkkana tai palkintona erinomaisesta kristillisyydestä, innokkuudesta tms. Se annetaan tiettyä tehtävää varten. Yksikään osa ruumiissa (= Kristuksen seurakunnassa) ei ole itseään varten, vaan ruumista varten. Ruumiin jäsen hoitaa tehtävänsä uskollisesti koko ruumiin hyväksi näkyvällä tai näkymättömällä paikallaan.

Uudessa testamentissa näitä lahjoja sanotaan myös armolahjoiksi. Vähempiarvoisina pidetyt lahjat, kuten kyky auttaa muita, sivuutetaan helposti. ”Mutta itse kullekin meistä on armo annettu Kristuksen lahjan mitan mukaan (Ef. 4:7, 1933/38 käännös).” Heti joku ajattelee, että hänelle on mitattu vain pienen pieni osuus, jos sitäkään. Ei sovi unohtaa, että kysymys on lahjasta, jonka määrittelee antaja. Jeesuksen Kristuksen haltuun on annettu kaikki. Tämän äärettömän suuren mitan mukaan hän jakaa armoaan jokaiselle meistä. Armolahjoissa kysymys ei ole pelastavasta armosta, vaan armosta, joka varustaa meidät tehtäviimme Jumalan valtakunnassa. Näin oli Paavalin elämässä ja näin on kaikkien Jeesukseen uskovien elämässä.

Kol. 2:4. Sanon tämän (sen, että kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkeytyneinä Kristukseen), jottei kukaan pettäisi teitä vakuutteluillaan.

Ei pahalainen omiaan kiusaa. Hehän ovat jo hänen pettämistään hänen kanssaan matkalla kadotukseen. Kirkossa kävijöitä pahalainen yrittää pettää tuomalla saarnatuoliin mieleisiään ”sananjulistajia” (Apt. 20:29-30). Meidän huomiomme yritetään kääntää pois syntiemme vuoksi ristiinnaulitusta Jeesuksesta Kristuksesta. Asioita, joita nämä pahalaisen pettämiksi antautuneet saarnamiehet ja -naiset meille saarnaavat, ovat mm:

- Armon saaminen ilman syntien katumista. Jos armo julistetaan sellaiselle joka ei koe armoa tarvitsevansa, se vie hänet vain kauemmaksi mielenmuutoksesta ja syntien vuoksi ristiinnaulitun Jeesuksen Kristuksen yhteyteen tulemisesta, kauemmaksi todellisesta Armahtajasta ja pelastuksesta.
- Syntien julistaminen anteeksi ilman että se perustuu Jeesuksen Kristuksen sovintovereen. Tällaisen julistajan anteeksianto lepää tyhjän päällä, sillä se ei perustu Jumalan sanaan. Usein synti mainitaan vain synnintunnustuksessa.
- Sellaisten syntitekojen siunaaminen, joista Raamattu sanoo; että niiden harjoittajat eivät peri taivasten valtakuntaa. Näiden syntitekojen siunaajat suhtautuvat osaan Paavalin kirjeistä ikään kuin ne eivät kuuluisi Raamattuun ja muuttavat näin Raamatun sanan omaan korvasyhyhyynsä sopivaksi.

- Jumalan rakkaudesta puhuminen ilman sitä rakkauden tekoa, jonka Isä Jumala teki, kun Hän antoi Poikansa Jeesuksen Kristuksen kuolla ristillä meidän syntisten sijaisena. Tällainen rakkaudesta puhuminen ei liity kristinuskon Jumalaan.
- Se, että Jeesus Kristus on täysi Jumala ja täysi ihminen, kielletään. Raamatusta käy hyvin selvästi ilmi sekin, että Jeesus tiesi itse olevansa Jumala.
- Hyvät teot esitetään pääsytienä Jumalan luo. Näin saadaan Kristuksen ristinkuolema näyttämään tarpeettomalta ja Jumalan sana, Raamattu, ihmisoppien kokoelmalta. Pahimmillaan nämä "sudet" saarnaavat että helvettiä ei ole ja että kaikki pääsevät taivaaseen.

Osa papistosta saa pappiskoulutuksen ateismia opettavissa opetuslaitoksissa, joten ei pidä ihmetellä sitä, että osa heistä on menettänyt uskonsa Raamattuun Jumalan sanana. Nämäkin papit ja piispat ovat kyllä kirkollisiin virkoihin astuessaan vakuuttaneet noudattavansa Raamattua ylimpänä ohjeenaan ja sen lisäksi kirkolliskokousten päätöksiä, mutta ainakin yhdessä asiassa (avioliitto pelkästään miehen ja naisen välisenä) he tekevät vastoin Jumalan ja seurakunnan edessä antamaansa vakuutustaan. Joka näin viis veisaa Jumalasta ja seurakunnasta, miten häneen voi luottaa enää muussakaan asiassa? Nykyisin joissakin seurakunnissa jopa rajataan toimintamahdollisuuksia niiltä, jotka pyrkivät pysymään Jumalan edessä antamassaan vakuutuksessa (Matt. 15:12-14).

Apt. 20:29-30. Minä tiedän, että lähtöni jälkeen teidän joukkoonne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä. Teidän omasta joukostanne nousee miehiä (ja naisia), jotka julistavat totuudenvastaisia oppeja vetääkseen opetuslapset mukaansa. (Jumalan sana on totta tänäänkin, omassa kirkossamme, myös tältä osin, kun se varottaa omasta joukostamme nousevista susista. Siksi Jumalan sanan kuulossa olevan on aina peilattava kuulemansa Raamattuun.)

Matt. 15:12-14. Silloin opetuslapset tulivat hänen (Jeesuksen) luokseen ja sanoivat: "Tiedätkö, että fariseukset suuttuivat sinuun, kun puhuit noin?" Hän vastasi: "Jokainen istutus, joka ei ole minun taivaallisen Isäni istuttama, revitään juurineen pois. Älkää välittäkö heistä, he ovat sokeita sokeiden taluttajia. Ja kun sokea taluttaa toista sokeaa, molemmat putoavat kuoppaan." (Jeesuksen ajan fariseuksille Jumala antoi vielä 40 vuotta aikaa ja sen jälkeen he "putosivat kuoppaan", kun Jerusalemin kaikkine asukkaineen tuhottiin Rooman legioonien toimesta.)

Kol. 2:5. Vaikka en olekaan ruumiillisesti läsnä, olen hengessä teidän luonanne, ja iloitsen nähdessäni, että keskuudessanne vallitsee hyvä järjestys ja että teillä on luja usko Kristukseen.

"Olen hengessä teidän luonanne." Pyhä Henki oli kirkastanut Paavalille ne rukousaiheet, joiden puolesta hän rukoili. Näitä rukousaiheita jotkut saavat hengellisten tuntemusten muodossa siten, että tulee tarve tai kehoitus rukoilla jonkun asian tai henkilön puolesta. Useimmiten rukousaiheet tulevat kuitenkin rukouspyyntöinä joko henkilön itsensä tai muiden välittämänä. Tiedon Kolossan seurakunnan tilanteesta oli Epafras tuonut Paavalille.

"Keskuudessanne vallitsee hyvä järjestys." Hyvä järjestys ilman keskinäisiä riitoja ja hajaannusta on yksi merkki Pyhän Hengen läsnäolosta seurakunnassa. Se on merkki myös siitä, että seurakunnan johtajalla on johtamisen armolahja (1. Kor. 14:32-33, Room. 12:6-10). Paavali kirjeessään kyllä puuttui epäkohtiin mutta hän antoi myös kiitosta silloin kun se oli mahdollista.

1. Kor. 14:32-33. Profeetat pystyvät hallitsemaan henkilöihjojansa, sillä Jumala ei ole epäjärjestyksen vaan rauhan Jumala.

Room. 12:6-10. Meillä on saamamme armon mukaan erilaisia armolahjoja. ... joka johtaa, johtakoon tarmokkaasti (toimillisesti); ... kunnioittakaa kilvan toistanne. (Myös armolahjojen käyttö seurakunnassa tulee olla oikealla tavalla johdettua. Olen itse aina rukoillut oman seurakuntani johtajalle johtamisen armolahjaa, sillä olen nähnyt millaiseen kaaokseen sen puuttuminen vie. Armolahjojen kyseessä ollessa, vaarana on joko armolahjojen valvoton käyttö ilman muiden suorittamaa arviointia tai armolahjojen käytön kieltäminen. Mikäli seurakunnan johtajalla ei ole johtamisen lahjaa, alkaa joku muu "johtaa" ja seurakuntaan muodostuu kuppikuntia.)

Kol. 2:6. Kun (Niin kuin) kerran olette ottaneet omaksenne Herran Kristuksen Jeesuksen, (niin) eläkää hänen yhteydessään.

Jakeen merkitys on seuraava: Sillä tavalla kuin aikoinaan otitte Jeesuksen Kristuksen sydämenne Herraksi, niin samalla tavalla pitäkää Häntä jatkuvasti sydämenne Herrana.

Miten Jeesus Kristus saadaan oman sydämen Herraksi? Kerron lyhyesti oman tarinani.

En ole koskaan kieltänyt Jumalan olemassaoloa. Mutta Jeesus ei merkinnyt minulle muuta kuin, että sen nimen henkilö liittyi jotenkin jumaluuteen. Jumala oli etäinen, huolehtiva mutta etäinen. Myöhemmin tajusin että olin siirtänyt oman isäni piirteitä Jumalan ominaisuuksiksi.

Harrastin kuitenkin hengellisyyttä kodin perintönä. Eräässä iltatilaisuudessa pyydettiin ihmisiä eteen siunattavaksi. Enhän minä, omasta mielestäni kaikin puolin hyvin elänyt, siunausta mihinkään tarvinnut. Minun onnekseni tilaisuudessa oli henkilö, joka oli Pyhän Hengen johdatukselle kuuliainen. Hän toisti lausetta: ”Menkää ihmiset siunattavaksi, menkää, sillä se on Jumalan tahto teihin nähden.” Vasta kun hän oli sanonut saman lauseen ainakin viisi kertaa, totesin itseseni: ”No, jos se on Jumalan tahto, niin menen.” Minulta kysyttiin, onko minulla esitettävää Jumalalle. Minulla ei ollut – mutta sitten tuli mieleeni, että kukahan se Jeesus oikein on, joten sanoin: ”Haluan oppia tuntemaan Jeesuksen.”

Näin hienolla ja minulle räätälöidyllä tavalla Jumala houkutteli minut esittämään pyynnön, jonka perusteella Hän sai luvan johdattaa minut Poikansa Jeesuksen Kristuksen luo.

No, miten sitten opin tuntemaan Jeesuksen? Jumala alkoi näyttää minulle, että en minä niin hyvä puoliso ole, kuin olin luullut. Enkä niin hyvä isä kuin olisin voinut olla. Vasta näiden syntien näkeminen sai aikaan sen, että aloin tarvita Jeesusta – ja Jeesusta nimenomaan syntieni sovittajana. Vasta myöhemmin tajusin, että ristiinnaulittu Jeesus Kristus on minun Herrani ja että olen Jumalan lapsi.

Jumala halutaan itse kohdata monilla tavoilla, ja olla Jumalan seurassa monellakin itse valitulla tavalla, mutta voin sanoa, että näistä tavoista ei ole mitään hyötyä, niin kuin ei minullekaan ollut. Vasta kun kohtasin Jeesuksen Kristuksen syntieni sovittajana ja annoin Hänen tulla elämäni Herraksi, pelastuin.

Niin kuin ... – niin eläkää Hänen yhteydessään. Miten sitten Kristuksen Jeesuksen yhteydessä eletään?

Itse tarvitsen Jeesusta Kristusta syntieni sovittajana päivittäin. Tekosynnit ovat kyllä vähentyneet mutta laiminlyöntejäni ja vääriä ajatuksiani joudun jatkuvasti viemään Jeesuksen sovintoveren alle. Olen huomannut, että minun vanha luontoni, joka on itsekäs, omahyväinen ja ylpeä, on minun pahin viholliseni. Ja se kulkee minun mukani ruumiilliseen kuolemaani asti. Siksi toistan mielessäni usein Psalmin 23 jaetta: ”*Sinä (Herra) katat minulle pöydän minun vihollisten silmien eteen.*” Miten Herra minun kohdallani tämän pöydän kattamisen tekee? Hän muistuttaa minua omasta sanastaan, siitä, että minunkin vanha luontoni oli kätkeytyä Häneen silloin, kun Hän kuoli ristillä ja että Hän vei kaikki minun syntini mukanaan hautaansa ja jätti ne sinne (Room. 6:6, Room. 6:3-4). Nyt, kun Jeesus on saanut luvan tulla asumaan sydämeeni, Hänen läsnäolonsa on tehnyt sen Pyhän Hengen temppeleksi (1. Kor. 6:19-20). Vanhan luontoni vuoksi tarvitsen Jeesusta ristiinnaulittuna, mutta samalla Hän on minun pyhyteni ja puhtauteni. Minähän en kykene järjestämään minkäänlaista ateriaa Herralleni, vaan Hän on se, joka kattaa minulle aterian minun vihollisten silmien eteen (Ilm. 3:20). Koko minun elämäni, menneisyyteni, nykyisyys ja tulevaisuus, on nyt kätkeytyä Herran Jeesuksen yhteyteen (Gal. 2:20). Kunhan vain itse valvon itseäni, etten minä laiminlyö yhteydenpitoa Herrani Jeesuksen kanssa.

Room. 6:6. *Tiedämme, että vanha minämme on yhdessä hänen kanssaan ristiinnaulittu, jotta tämä syntinen ruumis menettäisi valtansa emmekä enää olisi synnin orjia. (Jos emme enää tarvitse Jeesusta syntiemme vuoksi ristiinnaulittuna, ottaa vanha luontomme valtansa pikaisesti takaisin.)*

Room. 6:3-4. *Tiedättehan, että meidät kaikki Kristukseen Jeesukseen kastetut on kastettu hänen kuolemaansa. Näin meidät kasteessa annettiin kuolemaan ja haudattiin yhdessä hänen kanssaan, jotta mekin alkaisimme elää uutta elämää, niin kuin Kristus Isän kirkkauden voimalla herätettiin kuolleista. (Kasteen merkitys on paljon enemmän kuin vain tunnustautuminen Kristuksen omaksi tai seurakuntaan liittymisrituaali.)*

1. Kor. 6:19-20. *Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppeleksi? Tämän Hengen on Jumala antanut asumaan teissä. Te ette itse omista itseänne, sillä Jumala on ostanut teidät täydestä hinnasta. (Tämä tarkoittaa myös sitä, että minun vanha luontoni ei enää omista minua eikä saa määrätä minun tekemisiäni.)*

Ilm. 3:20. *Minä (Jeesus) seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen hänen luokseen, ja me aterioimme yhdessä, minä ja hän. (Herrani Jeesus Kristus on aterialla minun kanssani, ja vanha luontoni olkoon sivussa kuivin suin.)*

Gal. 2:20. *Enää en elä minä, vaan Kristus elää minussa. Sen elämän, jota tässä ruumiissani vielä elän, elän uskoen Jumalan Poikaan, joka rakasti minua ja antoi henkensä puolestani.*

David Pawson kertoo kirjassaan "Galatalaiskirje" seuraavaa:

Jos yrität olla kristitty, kehottaisin sinua palaamaan uskosi ensivaiheisiin. Miten pääsit alkuun? Hyvyyteen pyrkimällä? Uskovaisuutta yrittämällä? Vai antauduitko Herralle oman avuttomuutesi tunnustaen?

Kun koputit ja pyysit nöyrästi apua, taivaan ovet lennähtivät selkosen selälleen. Eikö ihmeellistä? Näin sinä pääsit alkuun.

Jos aloititte uskonelämän äskeisellä tavalla, miten aiotte sen päättää? Paavali kysyy. Galatalaiset olivat vaihtaneet luottamuksen yrittämiseen. Olette luopuneet siitä, mikä toimi, ja ottaneet tilalle vaihtoehdon, josta ei ole mitään apua. Paavali sanoo älyttömiksi niitä, jotka näin tekevät.

Kristityt tulevat pisteeseen, jossa he luulevat jo itsekkin selviytyvänsä uskonvaelluksestaan. Onko sinusta tullut niin hyvä, että kykenet jo itsekkin tekemään jotain Kristukselle?

Mikä sinun luonteesi (vanhan luontososi) olisi muuttanut paremmaksi? Vetoatko siihen, että olenhan minä uusi luomus Kristuksessa, Jumalahan on minut uudestisynttänyt ylhäältä? Tuletko sinä jo toimeen omillasii? Etkö sinä enää tarvitse Jeesusta Kristusta syntiesi vuoksi ristiinnaulittuna päivittäisten syntiesi (ajatukset, sanat, teot ja laiminlyönnit) vuoksi?

Pinnisteletkö itse vai luotatko Herraan? Oletko Lain kirouksen vai evankeliumin siunauksen alla? Oletko helleittänyt ja antanut ohjaket Kristukselle, vai pakerratko omin voimin?

Kol. 2:7. Juurtukaa häneen (Kristukseen), rakentakaa elämäenne hänen varaansa ja vahvistukaa uskossa sen mukaan kuin teille on opetettu. Kaikukoon kiitoksenne runsaana.

Miten Kristukseen juurrutaan? Jeesus kertoi vertauksen muodossa sen, että vain Jumalan sanan oikeanlainen vastaanottaminen juurruttaa ihmiset Häneen (Luuk. 8:4-15).

Luuk. 8:4-15. *Jeesus esitti heille vertauksen: "Mies lähti kylvämään siementä. (Siemen on Jumalan sana.) Kun hän kylvi, osa siemenestä putosi tien laitaan. (Kuvaa ihmistä, jolle ei Jumalan sana eikä siten Kristuskaan merkitse mitään.) Siinä jyvät tallautuivat, ja taivaan linnut söivät ne. (Jumalan sana sivuutetaan itselle merkityksettömänä ja sitä jopa halveksitaan.) Osa putosi kalliolle ja lähti kasvuun, (Kuvaa ihmisen vanhaa luontoa kalliopohjana. Jos ihminen ei anna sydämessään Kristukselle tilaa, on kaikki hengelliseltä näyttävä pintakasvukin näennäistä.) mutta oraat kuivettuivat, koska eivät saaneet maasta kosteutta. (Jos todellinen yhteys Kristukseen puuttuu, on vaikeuksien tullessa helppo luopua kristillisyyden ulkokuoresta.) Osa putosi keskelle ohdakkeita, (Kuvaa ihmistä, joka uskoon tullessaan haluaa säilyttää totutut synnilliset tapansa.) ja kun oras kasvoi, kasvoivat ohdakkeetkin ja tukahduttivat sen. (Nämä eivät tuota kypsää satoa, joten osa heistä voisi olla niitäkin, joiden teot kyllä palavat viimeisellä tuomiolla, mutta jotka kuitenkin itse pelastuvat mutta ikään kuin tulen läpi; 1 Kor. 3:11-15. Tähän tulkintaan ei kuitenkaan kannata luottaa, ainakaan sellaisen, joka hemmottelee jotain helmasyntiä povessaan.) Mutta osa putosi hyvään maahan, kasvoi ja tuotti satakertaisen sadon." (Hyvä maa on sellainen sydän, johon Kristus on saanut luvan tulla asumaan ja jossa Pyhä Henki on kirkastamassa Kristusta ja selittämässä Jumalan sanaa.) ...*

Vertaus tarkoittaa tätä: Siemen on Jumalan sana. Tien laitaan pudonnut siemen tarkoittaa ihmisiä, jotka kuulevat sanan mutta joiden sydäimestä Paholainen heti tulee ottamaan sen pois, jotta he eivät uskoisi ja pelastuisi. Kalliolle pudonnut siemen tarkoittaa niitä, jotka sanan kuullessaan ottavat sen iloiten vastaan mutta uskovat vain hetken aikaa. Heillä ei ole juurta, ja niin he koetukseen joutuessaan luopuvat. Ohdakkeisiin pudonnut osa tarkoittaa niitä, jotka kuulevat sanan mutta sitten tukahtuvat elämän huoliin, rikkauteen ja nautintoihin. He eivät tuota kypsää satoa. Mutta hyvään maahan pudonnut siemen tarkoittaa niitä, jotka sanan kuultuaan pysyvät siinä puhtain ja ehein sydämin ja kestävinä tuottavat satoa.

Miten elämä rakennetaan Kristuksen varaan? Siten, että pyritään elämään omaa elämää Jumalan sanaa noudattaen (1. Piet. 2:2). Jos sanassa varotetaan tekemästä jotain, varoitusta kannattaa pyrkiä noudattamaan.

1. Piet. 2:2. *Niin kuin vastasyntyneet lapset tavoitelkaa puhdasta sanan maitoa, jotta sen ravitsemina kasvaisitte pelastukseen. (Kuulemansa sanan joutuu nykyisin aina vertaamaan Raamattuun, sillä meille tarjoillaan usein Jumalan sanan vastaisia asioita vedoten rakkauteen ja suvaitsevaisuuteen.)*

Kol. 2:8. Pitäkää varanne, ettei kukaan houkuttele teitä harhaan tyhjiillä ja pettävillä viisauden opeilla, jotka nojautuvat ihmisten perinnäisiin käsityksiin ja maailman alkuvoimiin eivätkä Kristukseen.

Raamatun sana pysyy aina totena ja ajankohtaisena koska se perustuu Jumalan ikaikaiseen viisauteen. Ihmisten viisauteen perustuva tieto muuttuu jatkuvasti jopa vastakohtakseen - joten, kaikkea tiedon nimellä kulkevaa ei kannata ottaa vastaan (1. Joh. 4:1-3).

1. Joh. 4:1-3. *Rakkaat ystävät, älkää uskoko kaikkia henkiä. Koetelkaa ne, tutkikaa, ovatko ne Jumalasta, sillä maailmassa on liikkeellä monia vääriä profeettoja. (On kaksi koettelutapaa. Pyrikiikö sananpuhujia itse elämään Raamatun ohjeiden mukaisesti, ja ovatko hänen puheensa Raamatun mukaisia siten, että mitään ei ole tarkoituksella jätetty pois eikä mitään sanomaa ole muutettu.) Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristuksen ihmiseksi, lihaan tullee, on Jumalasta. (Nykyisin ei juurikaan enää kielletä Jeesuksen ihmisyyttä. Nykyisin kiellään se, että kaikkivaltias Jumala olisi syntynyt ihmiseksi ja silti säilyttänyt täyden jumaluutensa.) Yksikään henki, joka kieltää Jeesuksen, ei ole Jumalasta. Sellainen henki on Antikristuksen henki, jonka te olette kuulleet olevan tulossa ja joka jo on maailmassa. (Joka kieltää sen tosiasian, että Raamatun sana on Jumalan henkeyttämää totuutta, tulee samalla kieltäneeksi myös Jeesuksen Kristuksen. Antikristuksen väärä henki vaikuttaa niissä, jotka muuttavat Raamatun sanan itsellensä ja / tai kuulijoidensa korvasyyhyyn sopivaksi.)*

Otan tähän emerituspiispa Wille Riekkisen laatiman uskontunnustuksen, jonka hän esitti 12.3.2026 Virkkalan kirkossa. Joku voisi todeta, että onpa hyvin sanottu - MUTTA - Riekkisen uskontunnustus ei ole Suomen evankelis-luterilaisen kirkon opin mukainen. Riekkisellä on kyllä sananvapaus kertoa se, mihin hän itse uskoo ja vaieta siitä, mihin hän mahdollisesti ei usko, vaikkapa tällaisen uskontunnustuksen muodossa. Minun sananvapauteeni kuuluu taas hänen julkisten kirjoitustensa arviointi.

Otan tähän rinnakkain Wille Riekkisen uskontunnustuksen ja sen, millä tavalla se poikkeaa Nikean uskontunnustuksesta, johon kirkkojärjestyksen 1§ kehottaa Riekkisenkin uskontunnusta vertaamaan. (Mitä Riekkinen uskontunnustuksessaan sanoo ja mitä hän jättää sanomatta.)

Wille Riekkisen uskontunnustus:

Me uskomme Jumalaan, Hyvyyden voimaan ja Rakkauten Lähteeseen, elämän antajaan ja kaiken ylläpitäjään, joka kutsuu meitä työtovereinaan viljelemään ja varjelemaan luomakuntaa, ja tekemään siitä entistä siedettävämpi ja armollisempi paikka, elää ja asua.

Me tarvitsemme hänen johdatustaan, voimaansa ja rakkauttaan, jotta voisimme vahvistaa meissä olevaa taipumusta hyvään niin, että käytämme koko olemustamme, älyämme ja sydäntämme saamamme tehtävän hoitamiseen.

Me uskomme Jeesukseen Kristukseen, veljeemme ja tien näyttäjään Jumalan luo, joka elää keskelämme ja sisimmässämme. Hän opettaa meitä välittämään lähimmäisistämme niin, ettemme kiellä myötätuntoa ja apuamme keneltäkään ihmiseltä. Hän johdattaa meitä niin, että kannamme toistemme taakkoja ja jaamme keskenämme ilot ja surut.

Me uskomme Jumalan Hengen työhön meissä, vaikka emme sitä aina näe tai ymmärrä.

Me uskomme, että Henki uudistaa meidät, antaa luottamusta, voimaa elää ja halua käyttää kaikkia armolahjojamme yhteiseksi rakennukseksi.

Henki lohduttaa ja rohkaisee meitä, antaa uskoa,

Seuraavia Nikean uskontunnustuksen kohtia ei mainita tai ne on muutettu, ja siksi Riekkisen uskontunnustuksessa:

Jumala näyttäisi olevan Jumala yksinään, ilman Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Jumalaa ei esitetä kaikkivaltiaana.

Jumalaa ei mainita näkyvän eikä näkymättömän luojana.

Jumalaa ei mainita Isänä (joten onko Riekkisen Jumalalla Poikaa?)

Jeesusta Kristusta ei mainita Herrana eikä Jumalan ainoana Poikana.

Jeesusta ei mainita Isästä Jumalasta syntyneenä, (joten onko Jeesus Riekkiselle Jumalan Poika.)

Jeesuksen syntymistä Pyhästä Hengestä ja neitsyestä ei mainita.

Jeesuksen kärsimistä ja kuolemaa ristillä meidän puolestamme ei mainita.

Jeesuksen nousemista kuolleista, taivaaseen astumista ja istumista Isän Jumalan oikealla puolella ei mainita.

Jeesus ei ole tie Jumalan luo, vaan tien näyttäjä.

Jeesus Kristusta ei esitetä Jumalana (vaan lähinnä "valaistuna" ihmisenä).

Jeesuksen paluusta takaisin tuomitsemaan ihmiset, vaietaan.

Usko ei näytä kohdistuvan Pyhään Henkeen vaan Henkeen ja Hengen työhön ihmisessä.

luo toivoa ja lisää keskinäistä yhteyttä, iloa ja rakkautta,
Rakkautta – kaikissa sateenkaaren väreissä.

Henki ei näyttäisi olevan Jumalan persoona (vaan lähinnä Jumalan toimiva voima).
Henki lisää sateenkaaren väreissä olevaa rakkautta, mikä on vastoin Jumalan muuta ilmoitusta Raamatussa.

Wille Riekkinen jättää omasta uskontunnustuksestaan pois todella paljon kristinuskon keskeisintä ydintä. Lisäksi hän ottaa mukaan kaksi täysin uutta elementtiä, uskon ihmisen hyvyteen ja uskon SETAn oppeihin. Nämä uudet asiat hän on mielenkiintoisella tavalla peittänyt muun tekstinsä yhteyteen.

Otan tähän vielä mukaan Nikean uskontunnustuksen. (Ekumeeninen uskontunnustus 300-luvulta.)

Me uskomme yhteen Jumalaan, Kaikkivaltiaaseen Isään, taivaan ja maan, kaiken näkyvän ja näkymättömän Luojaan.

Me uskomme yhteen Herraan, Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan, joka on syntynyt Isästä ennen aikojen alkua, Jumala Jumalasta, valo valosta, tosi Jumala tosi Jumalasta, syntynyt, ei luotu, joka on samaa olemusta kuin Isä ja jonka kautta kaikki on saanut syntynsä, joka meidän ihmisten ja meidän pelastuksemme tähden astui alas taivaasta, tuli lihaksi Pyhästä Hengestä ja neitsyt Mariasta ja syntyi ihmiseksi, ristiinnaulittiin meidän puolestamme Pontius Pilatuksen aikana, kärsi kuoleman ja haudattiin, nousi kuolleista kolmantena päivänä, niin kuin oli kirjoitettu, astui ylös taivaisiin, istuu Isän oikealla puolella ja on kirkkaudessa tuleva takaisin tuomitsemaan eläviä ja kuolleita ja jonka valtakunnalla ei ole loppua.

Me uskomme Pyhään Henkeen, Herraan ja eläväksi tekijään, joka lähtee Isästä ja Pojasta, jota yhdessä Isän ja Pojan kanssa kumarretaan ja kunnioitetaan ja joka on puhunut profeettojen kautta.

Uskomme yhden, pyhän, yhteisen ja apostolisen kirkon.

Tunnustamme yhden kasteen syntien anteeksiantamiseksi, odotamme kuolleiden ylösnousemusta ja tulevan maailman elämää.

Kol. 2:9-10. Hänessä (Kristuksessa) on jumaluus ruumiillistunut koko täytydessään, ja hänen (Kristuksen) yhteydessään myös te olette tulleet tästä täytydestä osallisiksi. Hän on kaikkien valtojen ja voimien pää.

Kun ihminen uudestisyntyy Jumalan lapseksi, hänestä tulee Jumalan Pyhän Hengen temppeli. Ja missä Pyhä henki on, siellä on myös Isä Jumala ja Poika Jeesus Kristus (Joh. 14:23). Näin ihminen tulee osalliseksi koko kolmiyhteisen jumalan täytydestä.

Joh. 14:23. *Jeesus vastasi: "Jos joku rakastaa minua, hän noudattaa minun sanaani. Minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen luokseen ja jäämme asumaan hänen luokseen.*

Miksi tämä täyteys ei sitten tule meissä Jumalan lapsissa selvemmin näkyviin?

- Vaikka Jumalan lapsina olemmekin taivaan kansalaisia, me emme ole vielä perillä taivaassa.
- Me vaellamme langenneen maailman keskellä ja maailma pyrkii kaikin tavoin estämään Jumalan vaikutusta.
- Oma vanha jumalanvastainen luontommekin kulkee mukanaamme ruumiilliseen kuolemaamme asti.

Joku onkin todennut: Maailmassa on riittävästi valoa sille, joka haluaa nähdä. Mutta myös tarpeeksi pimeyttä sille, joka ei halua nähdä.

Sana elämään kommentaariraamattu kertoo seuraavaa:

Ihmiset etsivät lisää sisältöä elämäänsä. Heitä vaivaa epämääräinen tyhjyyden tunne, joka tekee olon rauhattomaksi ja saa elämän tuntumaan vajaalta. Tämän tyhjyyden voi täyttää vain Jeesus.. Hänen täyden jumaluutensa ansiosta ihminen voi löytää täyttymyksen olemalla yhteydessä häneen uskon kautta.

Kun tuntee Jeesuksen, Jumalaa ei tarvitse etsiä toisista uskonnoista, aatesuuntauksista eikä Raamatun vastaisista ajatusmalleista. Ainoastaan Kristuksessa on vastaukset elämän todelliseen tarkoitukseen, sillä hän on itse elämä. Hän antaa viisauden ja voiman elää uskovana. Jeesus täyttää elämän tyhjyyden, sillä hänen kauttaan Jumala on läsnä meissä täydessä voimassaan.